

БЯЛЯЎСКИ ІВАН ІВАНАВІЧ

Месца нараджэння: г. Орша, Віцебская вобласць

Дата нараджэння: 22.02.1924

Дата смерці: сакавік, 1942

Месца подзвігу: Аршанскі чыгуначны вузел

Дата подзвігу: сакавік, 1942

Ушанаванне: Віцебская вобл., г. Орша – вуліца

Браты Бяляўскія: Іван, Анатоль, Барыс, Канстанцін – удзельнікі Аршанскага камуністычнага падполля і партызанскага руху на тэрыторыі Віцебскай вобласці ў гады Вялікай Айчыннай вайны.

Бяляўскія пачалі сваю барацьбу супраць гітлераўцаў, як ім здавалася, з дробязей. Збіралі зброю, боепрыпасы на месцы былых баёў. Знаходкі хавалі спачатку на агародах, потым у лесе. Калі фронт адкаціўся далёка на ўсход, маладыя змагары наладзілі сувязь з кіраўніцтвам партыйнага падполля, пазней – з К. Заслонавым.

Браты Бяляўскія назапасілі пэўны досвед дзейнасці і сталі атрымліваць больш складаныя заданні. Па інфармацыі маладых разведчыкаў савецкая авіяцыя ноччу наносіла бомбавыя ўдары па эшалонах, чыгуначным палатне, стратэгічна значных варожых аб'ектах. З зямлі падпольшчыкі давалі савецкім лётчыкам сігналы, што павялічвала эфектыўнасць бамбардзіровак.

Разбураныя з паветра чыгуначныя шляхі пад прымусам фашыстаў аднаўляла моладзь. У час аблавы для папаўнення «радоў рамонтнікаў» быў схоплены Іван. Фрыцы-ахоўнікі на ламанай рускай мове вялі сярод працуючых маладых хлопцаў прапагандысцкую работу. Яны разважалі, што лёс Масквы вызначыцца ў бліжэйшыя тыдні. Ленінград, паўночная руская сталіца, у блакадзе. Лёс гэтага горада не менш сумны, чым у Масквы. Вайна хутка скончыцца. Паслухаўшы ўсё гэта, Іван адмовіўся працаваць і кінуў кірку пад ногі немцу. Больш за тое, пачаў бойку з ахоўнікам. Усялякае супраціўленне каралася пазбаўленнем жыцця. Івана расстралялі.

Імем братаў Бяляўскіх названа вуліца ў Оршы.

ЛІТЭРАТУРА

1. [Белявские](#) // Их именами названы : энцикл. спр. / редкол.: И. П. Шамякин (гл. ред.) [и др.]. – Минск, 1987. – С. 64–65.

2. **Крашаніннікаў, Я.** Браты-героі / Я. Крашаніннікаў // Ленінскі прызыў (Орша). – 1965. – 20 крас. – С. 2. ; 22 крас. – С. 2.

3. **Крашенинников, Е.** Улица братьев Белявских / Е. Крашенинников // Знамя юности. – 1978. – 9 мая. – С. 4.

4. **Мезенка, Г. М.** Бяляўскіх вуліца / Г. М. Мезенка // Віцебшчына ў назвах вуліц : манаграфія : у 2 ч. / Г. М. Мезенка. – Віцебск, 2008. – Ч. 2. – С. 21.

5. **Сузін, Л.** Мужнасць у спадчыну / Л. Сузін // Работніца і сялянка. – 1970. – № 10. – С. 8–9.

6. **Яршоў, І.** Браты / І. Яршоў // Телеком-экспресс (Орша). – 2009. – 24 сент. – С. 7.

Белявские // Их именами названы : энцикл. спр. / редкол.: И. П. Шамякин (гл. ред.) [и др.]. – Минск, 1987. – С. 64–65.

БЕЛЯВСКИЕ

Братья, участники Оршанского коммунистического подполья и партизанского движения на территории Витебской области в годы Великой Отечественной войны.

Анатолий Иванович (18.11.1922 г. – май 1945 г.), родился в г. Орша Витебской области. Член ВЛКСМ. Окончил 7 классов. Работал на Оршанском льнозаводе.

Иван Иванович (22.2.1924 г. – март 1942 г.), родился там же. Член ВЛКСМ. Окончил 7 классов.

Борис Иванович (3.3.1927 г. – 25.1.1944 г.), родился там же. Член ВЛКСМ. Окончил 6 классов.

Константин Иванович (29.12.1929 г. – март 1944 г.), родился там же. Пионер. Окончил 4 класса.

Подпольная группа под руководством Ивана Белявского организована в августе 1941 г. В нее входили все братья и их мать Анна Трофимовна. Устроившись на Оршанский железнодорожный узел на работу по ремонту вагонов, братья Белявские систематически делали насечки на шейках колесных пар, подсыпали песок в буксы; такими неисправными вагонами были забиты полевые станции, запасные пути ст. Орша. Дважды выводили из строя компрессорную станцию, добывали оружие для партизан. Иван Белявский уничтожил коменданта ст. Орша, за что был зверски замучен фашистами. После этого группу возглавил Анатолий Белявский. Когда нависла угроза ареста, братья ушли в партизаны и с июля 1943 стали бойцами отряда «Дяди Кости» 1-й партизанской бригады им. К. С. Заслонова Витебской области. Братья Белявские входили в состав диверсионной группы отряда, отличались отвагой и храбростью, рвались в самые жаркие бои, на самые трудные задания. Борис Белявский погиб в бою у д. Кулики Сенненского района, похоронен в д. Воронино Сенненского района, посмертно награжден орденом Отечественной войны II степени. Константин Белявский тяжело ранен в бою и скончался по пути на Большую землю. Анатолий Белявский продолжал отважно сражаться в партизанском отряде, а после соединения с частями Красной армии – на фронте. Погиб в бою в Германии.

Именем братьев Белявских названа улица в г. Орша.